

Ha július, akkor KAKASFESZTIVÁL!

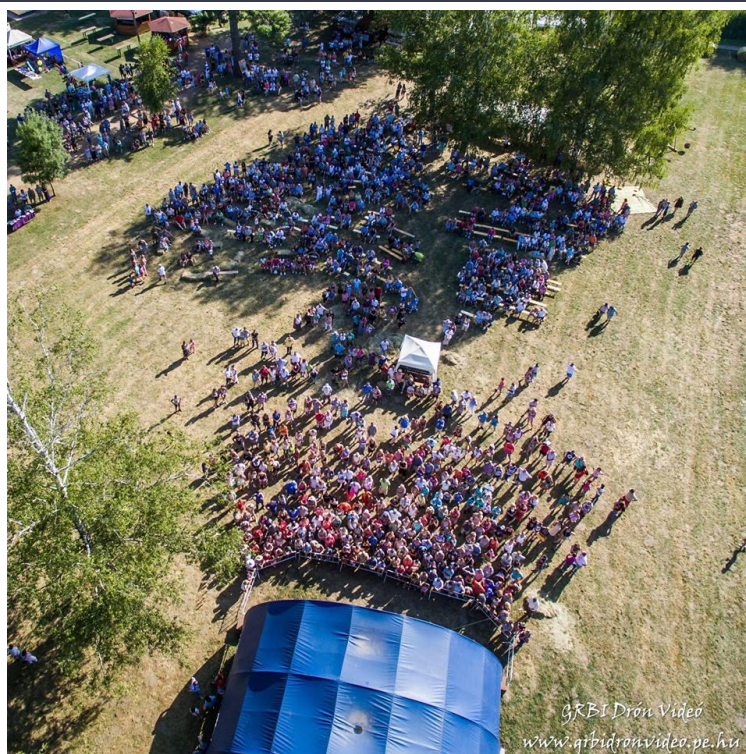
Mozsgói Kakasfesztivál 2017.

ÜNNEPÉLYES MEGNYITÓ

Kovács Zsolt Vilmos Polgármester megnyitó beszédében köszöntötte a megjelenteket és megköszönte, hogy minden évben találkozhatunk a Pringli-völgyben.

„Büszke vagyok arra, hogy Mozsgói vagyok!”-hangoztatta, s magyarázatként hozzáfűzte, hogy amiből, akiből kevés van, az kuriózumnak számít; országunkban tehát ahhoz az ezer főhöz tartozni, aki MOZSGÓI; különleges érték. A mozsgói emberek vendégszeretőek, ünnepeljünk hát a fesztivállal. – kérte.

Megköszönte a Mozsgóért Egyesület tagjainak, hogy minden évben ezért a nívós rendezvényért tevékenykednek társadalmi munkában. Nyakasak is vagyunk – folytatta, idézve Lengyeltóti Jánost, aki 30-40 éve Juniális néven indította ismét útjára ezt a népszokást: „Ha mozsgói a kakas, üssd, nem lesz majd nyakas!” - Végül polgármester úr jó szórakozást kívánt a vendégeknek.

Fotó: GRBI Drón Video

Nagy Csaba a kakasfesztivál fővédnöke megköszönte a meghívást Kovács Zsolt Vilmosnak és a rendezőknek. Ezt követően átnyújtott polgármesterünknek egy kincses ládikót. A ládikó egy füzetet tartalmazott az összes Baranya megyei értékkel, és egy image filmet.

A Mozsgói Kakasfesztivál 2015. évtől a Baranya Megyei Értéktár részét képezi kulturális örökség kategóriában, a kakas-ütés hagyományának, a helyi népszokások megtartásának és ápolásának őrzéséért.

Fotó: Balogh Bea

Fotók: Balogh Bea

A megnyitón Bencze Sára, mozsgói diák, édesanyja készítette „mozsgói kiskakas” jelmezében kukorékolással adta hírül a fesztivál kezdetét.

Az ünnepélyes megnyitó zárásaként több száz galamb vitte a fesztivál hírért határon innen és túl.

A galambokat Angyal Gábor, Nyári Tibor, Sztancs János Szigetvári Galambtenyésztők bocsátották rendelkezésükre, ötletadó és a szervező Gaják Sándor mozsgói galambász volt. Ezúton is köszönjük a szervezést, az együttműködést.

B. T.

KUKURIKU – Hírül adatik – Szemezgetés a programok között

Míg a felnőttek főztek, addig a gyerekek – a mozsgói pedagógusok szervezésében – izeghettek-mozoghattak, ugra-bugrálhattak.

A hagyományőrző környezet Horváth Bernadette és Neiczer-Győri Zsuzsi ötletei alapján valósult meg.

A kakasütésre csalogatták a vendégeket a harkányi Harka Néptáncgyűttes tagjai.

Várdaróc fiatal néptáncosai nagy érdeklődés mellett ropták a táncot.

Mozsgó apraja és nagya hetek óta lelkesen gyakorolt, hogy egy közös tánccal kifejezzék összetartozásukat. A táncot Pölczné Metz Katalin tanította be.

Az önkormányzati dolgozók kérték Szabyest fel lépését, melyet nagy örömmel teljesítettünk.

Gaják Petra rádiós műsorvezető az idén is profizmusáról tett tanúbizonyságot, a váratlan helyzeteket is játszi könnyedséggel oldotta meg.

Szemezgettünk, válogattunk a számtalan program, esemény között, mint a kakas a kendermagban. Mindent nem tudtunk feleleveníteni, de reméljük mindenki, aki megtisztelt jelenlétével bennünket szép és maradandó emlékekkel tér haza. Sokan és sokat dolgoztunk azért, hogy MOZSGÓ nevét, az itt élők vendégszeretetét mindenki megismerje.

A fotókat Ken Owen készítette. További fotók megnézhetők: Mozsgó facebook és GRB dron video facebook oldalán, valamint Mozsgó weblapján.

Puskásné Horváth Éva főszervező

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Minden sikeres rendezvény és program mögött sok-sok ember, munka és befektetett idő van. Az összefogás bebizonyította, hogy képesek vagyunk nagy dolgokra.

Köszönök minden segítséget, minden jó szándékot, amelyet a 7. MOZSGÓI KAKASFESZTIVÁL előkészítő munkájában és a rendezvény lebonyolításában megtapasztalhattam!

Külön köszönet minden dolgozónak, akik hozzájárultak a rendezvény sikeréhez! ☺

Mozsgó, 2017

Kovács Zsolt Vilmos

Polgármester

NAGY FAKANÁL-DÍJ 2017.

Fotó: Ken Owen

A Kakasfesztivál első reggelén körbejártam a kakasfőző versenyben résztvevő csapatokat, nézelődtem, beszélgettem, élményeket, benyomásokat gyűjtöttem. Szorgos kezek, koncentrált, nyugodt figyelem, felszabadult, jó hangulat, nevetések, instrukciók egyvelege vett körül.

A Dencsházai Kisebbségi Önkormányzat tagjai lecsós kakaspörköltet készítettek medvehagymás nokedlivel. Első alkalommal neveztek a versenybe, de közösen már sokszor főztek hagyományőrző napjainkon, ahol rendszeresen készítenek hagyományos cigány ételeket. Előző munkahelyem kapcsán többször kóstolhattam belőlük, tudtam, hogy nagyon jó érzékük van a főzéshez. Leginkább a jó hangulatért, csapatépítő céllal jöttek, nem volt szempont, hogy díjazottak lesznek-e.

Néhány asztallal odébb a Szigetvári Kórház születén dolgozókkal találkoztam. Fehér köpeny helyett sportos ruhában és kötényben látni őket, fonendoszkóp helyett fakanállal, jó hangulatban, lazán, különös élmény volt. Mennyi újdonságot hordozhat egy főzőverseny, milyen új szálakat, helyzeteket terem!

Meszes Zsolt és családja Alsóhegyi szüreti kakaspörköltet készített kapros túrós nokedlivel, Meszes Mami féle húsoskáposztát szőlőlevélbe töltött töltikével, míg előételként kakasnyakba töltött kakasjava mérges kakas vérével díszítve, sajtos pogácsa, desszertnek meggyes-túrós pite volt a menüsorban. A csapattagok kékfestő kötényben szorgoskodtak, a teríték ehhez kapcsolódó, gusztusosan előkészített élmény volt. Simon Miklósné Buzsáki Viktória ragyogó szemmel, lelkesen mesélt a készülő ételek és hagyomány kapcsolatáról. Megtudtam a

töltike lényegét: a kakast szüretkor ették, a melle a legszárazabb része, amit ledaráltak és rizsszel keverték be töltikének. Ezt az öregek ették, akiknek nem volt foguk, nem tudták volna megrágni a kakashúst. A fiatalok a combot, egyebeket kapták. Mindenki fontos volt, mindenki számított. Az ételt nem tányérból, hanem bádogedényből ették. Először a gyerekek, majd az idősök, végül a fiatalok kaptak a feltálatl ételből. Az idős ember nem ült az asztalhoz, hanem a kezében vagy ölében tartva az edényét, fogyasztotta el az ebédet.

A Molványi Nyugdíjas Dalkör 15 éve tart össze. Közös programjaik mindenki örömét szolgálják. Második alkalommal neveztek a kakaspörkölt főzőversenyre. Tavaly 4. helyen végeztek, idén a harmadik helyet szeretnék elérni.

A Cottage & Cuisine Szigetvárról érkezett, Ők vitték el tavaly a nagy-fakanál díjat. Harmonikus terítükön menükártyák sorakoztak. A kártya virággal díszített volt, Weöres Sándor idézettel kezdődött. A frissítő mentás fröccs, jégbe zárt gyümölcsökkel, az előétel baconbe göngyölt rozmaringos kakashere magyaros bruschettával, a főétel betyár kakasnak színe-java medvehagymás juhsajttal töltött tortellinivel tejszínes rókaagombával boldogítva. Az összhangban tevékenykedő csapatban nincs hivatásos szakács, de életük szerves része a gasztronómia. Egy éve tervezgetik, próbálgatják ezt a menüsört. Számukra a Kakasfesztivál az év egy kitüntetett napja, ahol a család együtt lehet és csodás környezetben élvezhetik saját készítésű finomságaikat. Céljuk, hogy őrizzék a magyar hagyományokat, de belecsöpgögtessenek újításokat.

A Mozsgói Önkormányzaton dolgozó Adri és barátai alkották a Bortúrázók csapatát. Fesztelen, laza jókedvvel készítették a kakaspörköltet. Szórták a vicceket, nevettek. Semmi gát, feszültség nem volt nyomon érhető náluk, minden helyzetet a pozitív oldalról ragadtak meg.

Az eredményhirdetésre délután került sor. A zsűri tagjai - Kaba Lamin mesterszakács, Lázár Henrietta szakoktató, Miep Molekamp gasztrokritikus, Mecsei Mátyás a Jókai Rendezvényház vezetője - nehezen döntöttek, minden ételt nagyon finomnak találtak. Különböző szempontok alapján mégis pontozniuk kellett az alkotásokat és a pontok összegzésével megszülettek az eredmények. Egy-egy pont különbség volt a 4., 3., és 2. helyezettek között, az 1. helyezett csapat magasan verte a mezőnyt.

Különdíjat kapott a Cottage & Cuisine, 3. helyen végzett kreativitásával a Bortúrázók csapata, különleges ízvilágukkal a Pécsi Gastro Kakasok nyerték el a 2. helyet és idén 1. lett Meszes Zsolt és családja rendhagyó szüreti ételsorával.

Fotó: Ken Owen

Gratulálunk a nyerteseknek, köszönjük mindenki részvételét, várunk vissza minden főzni és versenyezni szerető csapatot jövőre is!

Bóni Tünde

KAKASÜTÉS 2017.

Néptánc bemutatóval indult a 7. KAKASÜTÉS fesztiválsorozatunk életében. A Czigány Tamással folytatott délelőtti beszélgetés jutott eszembe: a zene megadja népi hagyományunk életérzését, magyarságunk tempóját, felszínre hozza gyökereink emlékét. A táncot nézve libabőröztem, ha erre gondoltam, miközben láttam a táncosok mosolyát, tekintetét, lendületét, a tánc

és zene szeretete átsütött produkciójukon. Méltán alapozták meg az elkövetkezőket.

Bencze Balázs vezényelte a versenyt. Elsőként Kovács Zsolt Vilmos polgármester úr próbálkozhatott elsőként, megadva a tiszteletet e ma is élő hagyománynak. Útravalóul Bencze emlékeztette, hogy hétszer már nem sikerült. Polgármesterünk megköszönte a biztatást, és mindenki nagy meglepetésére eltalálta a földbe ástott cserepet, ami azonban nem tört el.

32 induló nevezett a versenyre, köztük 7 hölgy, - ha emlékeznek, volt már női bajnokunk. A tizenhatodikként induló szigetvári Durmics Gábornak sikerült elsőként leütnie a „kakast”, így Ő vihette haza a győzelemért járó 30 000.- forintot, amit a színpadon ünnepélyesen vehetett át.

Fotó: Balog Bea

Bóni Tünde

Képkiallítás

A nagy melegben, teli hassal az ember inkább pihenni kívánczik. Viszont azokra a bátrakra és kitartókra is gondoltunk, akik ilyenkor sem pihennek. Séta a Biedermann-kápolnában címmel meghirdetett programunkra sokan voltak kíváncsiak. Az idegenvezetés mellett az érdeklődők megtekinthették Bogdán Attila, Kántor Éva és Szijártó Erik mozsgói amatőr fotósok Mozsgót ábrázoló képeit. A fotók tükrözik készítőiknek a faluhoz való kötődésüket, egyéni látásmódjukat. A fotók augusztus végéig megtekinthetőek.

Bege Amália

DUDASZÓ A FESZTIVÁLON

Czigány Tamás Csárli (Mizereg Műhely) és Csépké Zsuzsanna duda- és furulyaszóval ébresztette az idei Kakasfesztivált. A fesztiválozók körbejárása után Tamás előtt életre kelt a térd-báb, ami zenére ropta a táncot. Hagyományaink őrzése számukra életfilozófia, életforma. Elhivatottságot éreznek arra, hogy őrizzék és továbbadják magyar kultúránk kincseit.

Fotó: Ken Owen

- A népzene olyan, mint a levegő; - mondja Zsuzsa - alapvető ismereteket közvetít az élethez, rengeteg mindenre tanít. Közvetítő szerepe a zeneterápiában is fontos. Itt a Kakasfesztiválon elérhetővé válik általunk egy olyan különleges hangszer, mint a duda. A gyerekeket érdekli mi ez a bőr rajta, mitől szól, hogy lehet felfújni. Megtapinthatják, megszólaltathatják és beszélünk a kecskéről, akinek a bőrből lett a hangszer. Ehhez ismernie kell, mi a kecske. Ha csak tálcás, csomagolt hússal találkozott a boltban, máris az élet egy új szeletébe pillanthat be a duda által. A kecskéből lett dallammal, a térd-bábbal misztériumot tudunk varázsolni, ami felkelti a gyermek érdeklődését. A dudás általában maga készíti a dudát. A gyerekeket kíváncsiak: Hova lett a kecske? Hogyan születik a duda? Hol mennek bele a sípok? Ahogy a báb életre kel, úgy lehel belénk is életet, érzéseket, örömet a muzsika.

- Anyai ágon sok hagyományt hoztam - fontos része az életemnek. Tamás baranyai származású, de somogyi viseletben jár, valóban viseli a ruháját. A térd-báb már rég kihalt a mindennapjainkból - középkori eredetű, mi magunk készítjük. A dudája kézműves remekmű, a dallam ismétlődése - amit játszik - rituálé. Fontos számunkra, hogy igényt teremtsünk mindenkiben a zenén keresztül, hogy akarja felengedni azt a belső elnyomott magot, ami mindannyiunkban ott szunnyad.

Tamással folytatom a beszélgetést: - A népcsoportokat a kultúrájuk különbözteti meg egymástól. Ahhoz, hogy a világ stabil rendszer legyen, sokszínűsége kell törekedni. A magyar legyen magyar - fontos a saját kultúra, a hagyományok ápolása. Kodály azt mondja, hogy magyarnak születni nem lehet, tanulni kell. Az ember

annyira magyar, amennyit a saját kultúrájáról tud. Hamvas Béla szerint a nemzet alapja a történelmi tudat. Ez tartja össze, mint közösséget, de ehhez ismerni kell annak hagyományos - archaikus - kultúráját. Európában a mi örökségünk kuriózum, foglalkoznunk kell vele, mert példátlanul gazdag. Kodály felhívja a figyelmünket, hogy minden nyelvnek van zenéje, ami befolyásolja életünket, gondolkodásunkat, a belső ritmussunkat, viszonyulásainkat. A népzene, népmese, népi tánc, népi játék ennek a kikristályosodása. Nem individuális művészet, hanem közösségi tudás. A kultúrának az őt megillető helyet kellene megkapnia az életünkben. Most nem kapja meg: idegen ruhában járunk, idegen zenét hallgatunk reggeltől-estig - már magzatként az anyaméhben más tempó, más ritmus hat ránk ezáltal. A hagyományainkat tanulnunk kell, mert fontos, hogy a gyökereinket ápoljuk, életben tartsuk. A lelki egészségünkre is kihat - fontos, hogy a helyünkön legyünk, akkor tudunk továbblépni. Anno pl. a legszegényebbeknek, a cselédnek volt nótája, sajátos kultúrája, ez adta a tartását, tudta mi a feladata, a helyén volt, ettől büszke lehetett magára. Sok művész, tudós jött a pusztáról. Be kell töltenünk a saját életünket, saját helyünket - most mást teszünk. Beszéddel, magyarázattal már nem lehet átadni a gyökereinket, mert nincs rá igény, nem kell. Zenével, játékkal lehet, mert arra kíváncsiak az emberek. A gyerekeken keresztül lehet megszólítani a felnőtteket - mert a kisgyerek elmeséli az élményeit. Ha művészi, kulturális tevékenységet véggez a gyermek, akkor kapcsolatba kerül a szülő a hagyományokkal. Régen mindenkit az öreganyja nevelt, amíg a szülők dolgoztak. Tőlük kapták a gyerekek a kultúrát. Most a saját kortársak nevelik egymást idegen kultúrára a tv-n keresztül. Ide születünk, itt van dolgunk - fontos lenne, hogy sokszínűek legyünk. Érdekes, hogy most a gyerekek hathatnak a szülőkre.

- „Legmagyarabb” hangszerünk a duda és a hosszú furulya. Sok népnek sokféle dudája van - miénk a magyar duda. A középkor egyik legfontosabb hangszere volt. Régen ugyanazt a szellemi kultúrát élte Magyarországon a szegény és a gazdag. Ez ma már nem népi kultúra, hanem a nép által megőrzött kulturális alap, amire építhetünk, építhetnénk. Az utóbbi 20 évben többen romlott a magyar nyelv az sms, chat, média által, mint a török, német, orosz megszállás alatt. Sokkal nagyobb szükségünk van a gyökereinkre, mint bármikor más! Az óvodáskorú gyermekek még sok mindent értenek; játékukenekük öntudatlanul is magától értetődő rituális cselekmény, melynek zenéje, tánca a történelem, szövege varázsigé -, mély tudást, mitológiát tartalmaz. A népzene a hagyomány megismerése, népszokásaink gyakorlása által közös örökségünkre nyílik ajtó a tudásra, ami mindenkinek ott van legbelül, s amire mindannyiunknak szükségünk van.

B. T.

Csörgő-zörgő-börgő

Az EccPecc zenekar igényes zenét játszik gyerekek számára is. Céljuk, hogy a gyerekeken keresztül értéket közvetítsenek, és aktív kapcsolódást nyújtsanak az egész családnak. Másodjára lépnek fel Mozsgón, a Kakasfesztiválon - kedves, szép emlékekkel jöttek vissza. Horváth Genovét, a zenekar tagját kérdezem az EccPeccről.

- Bánki András és Bánkiné Kapi Zsófit a Pécsi Gospel Kórusban ismertem meg, Golobics-Nagy Renit pedig a Pécsi Vasutas Zenekarban. Kicsi gyerekeinek voltak 6 éve, kigondoltuk milyen jó lenne Nekik, Velük zenélni. 1-2 hónap alatt összeálltunk zenekarrá, nagy aktivitással és nagy kapacitással - hisz mindenkinek egy gyereke volt akkor - és heti rendszerességgel próbálni kezdtünk. Kezdetben Gryllus Vilmos és gyerekkori kedvenceink, pl. Halász Judit dalait játszottuk azzal a céllal, hogy ezek a remek gyerekdalok tovább éljenek, ne kopjanak ki a mai gyerekek füléből. Mostanra mindhárom családban három-három gyermek lett, Zsófiék a 8 éves, 2 éves gyermekeikkel és a 2 hetes babájukkal érkeztek, Renivel itt volt a 2,5 éves kislánya. Egyre tapasztaltabb szülők vagyunk, mindegyikünk életében alap a kötődő nevelés és a környezettudatosság. Ez a fajta felelősségérzet a gyerekeink és a környezetünk felé megnyilvánul a zenéinkben is, mintegy hiánypótlásként. Igényünk lett az alkotásra, kreativitásra; egyre

nagyobb a repertoárunk a saját szerzeményeinkből is, igaz minél több a gyerekünk, annál kevesebb idő jut a próbákra.

- Varró Dani verseivel indultunk a kötődő nevelésről informálni a közönséget. Mi is hordoztuk, hordozzuk a gyerekeinket, ami 10 éve még furcsaságnak számított. Jó volt dalba öntve átadni a szülő társainknak a hordozás fontosságát. Mára már nagyon sokaknak evidencia. Az összekötő szövegeinkbe belecsempésszük, mennyire másképp figyelünk a gyerekeinkre, mint azt a berögzött nevelési ajánlások tették régebben. Az energiatakarékosságra is felhívjuk a figyelmet - mit jelent, hogyan valósíthatjuk meg a napi életben - ez a fontos tudás már ott dalol az egész kicsi gyerekek fülében, beültetődik a fejükbe. Nem akarjuk erőltetni a mi szemléletünket, csak csöpögetünk belőle sok vidámság, könnyedség mellett. Az élő zenének, a jelenlétnek, a személyes hitelességnek, a gyerekek bevonásának ereje van. Az élő kapcsolaton keresztül tud jól működni egy előadás. A színházi világban ezt „beavató színháznak” hívják.

- A zenekar számunkra egy hobby, ami nagyon-nagyon fontos lába az életünknek. Mellette civil munkánk is van, így nagyon ügyeskednünk kell az idővel, hogy mindenhova jusson elég. Andris a zeneszerzőnk, ha valamit szeretnénk megzenésíteni, Ő megalkotja, közösen meghallgatjuk, és mindenki hozzáteszi, amit gondol. Mindenki énekel, akár négy szólamban is tudunk egyszerre. Az ének mellett Andris gitározik, Zsófi fuvalázik, furulyázik, Reni klarinéton és furulyán játszik, én furulyán és ír furulyán. Hárman, nők szólaltatjuk meg a csörgő-zörgő-börgőket.

Közben mi, a közönség is bekapcsolódtunk zörgőkkel, tapssal, csettintéssel, tánccal vagy épp eljátszva a dal szövegét, így testünk, lelkünk átvehette a zene ritmusát.

- Nem riadunk vissza attól, ha kevesen jönnek el meghallgatni minket - kapcsolódik be a beszélgetésünkbe Zsófi. - Élvezzük, szeretjük amit csinálunk, minden fellépés ünnep számunkra - erősíti meg Genovéva. - Nézőként ezt éreztem, láttam, amikor a zenéteket hallgattam - osztom meg Velük.

- Nagyon szeretjük a saját számainkat és a gyerekkorunkban hallott dalokat énekelni. Saját szerzeményünkben már van annyi, hogy CD is megjelenhetett belőle - mondja Zsófi büszkén. Aztán a gyerekek körüli teendők szólítják Őket. A kislányommal még este is emlegetjük az élményt. - Milyen aranyosak az EccPeccek, felhívtak minket a színpadra, hogy árnyékban ülhessünk, ne a tűző napon - sóhajt Luca. Gyermek lelkének ájtott a lényeg, amitől az EccPecc hiteles, valódi.

B. T.

Szépségiparból a környezettudatosság felé

Fodor Józsefné Sacit a Kakasfesztiválon láttam meg két gyönyörű unokája és illatozó szappanjai között. Szeme fiatalosan ragyogott a stand mögött - kíváncsi lettem ki Ő.

- Szépségzalonom volt, amikor megszülettek az unokáim. – kezdi Saci. Megnéztem a babakozmetikumok összetevőit, hogy a legjobbat válasszam számukra. Elborzadtam - mind tele volt mesterséges, káros összetevőkkel. Nem akartam ezeket az unokáimra kenni. Beiratkoztam egy szappankészítő tanfolyamra, amit mesterfokon elvégeztem. Azóta csakis saját készítésű szappanokat használunk, nagyon jó tapasztalatokkal. Nincs szükségünk testápolóra, samponra, puhább, egészségesebb a bőrünk. Ugyanilyen visszajelzéseket kapok a vásárlóimtól is. A termékeim shea vajból, olíva olajból, kókuszsíról, növényi illóolajokból és néhány kecsketejből készül. Ekcémára, száraz, érzékeny bőrre, hajhullásra, pikkelysömörre jelentenek gyógyírt. Agyaggal vagy szénporral színezem őket, hogy különleges küllemet kapjanak.

- A kozmetikai ipar csakis a pénzről szól - így fordulhat elő az, amit a babakozmetikumokról mondtam. Örülök, hogy ma már sokan látják ezt és odafigyelnek maguk és családtagjaik bőrének egészségére. A gerániumos szappannal még a kullancsok és szúnyogok is távol tarthatóak. A lányom 15 éve kozmetikus - én ellene dolgozom, de értük, azzal, hogy azt mondom, nem keltenek a kozmetikumok. A bőrünkbe 2-3 másodperc alatt beszívódik minden káros anyag belőlük.

- Számomra a szappankészítés életforma lett. Vásárokbá, országos kiállításokra járok, most már hívnak is. Minden szombaton Tihanyban vagyok, vasárnap pedig

Káptalantótiban, ahol a Petőfi Rádió egyszer riportra kért fel. Visszatérő vásárlóim már várnak, keresnek. Örömmel lelem a munkámban.

Lelkesedésből saját vállalkozás

A Kakasfesztiválon ismerkedtem meg Nagy Dezsővel és Nagy Dominikával, akik saját készítésű ékszereket és mézet árultak. Dezső a vendéglátásban dolgozott, és hobbyként asztaloskodott, de egy műtét miatt fel kellett adnia munkáit. A munkaügyi központban épp méhésztanfolyamot hirdettek - jelentkezett. Később egy ismerőstől próbálta ellesni a gyakorlati tudnivalókat, amikor megismerkedett egy bakonyi idős méhésszel. A bácsi felfogadta inasnak egy évre, és megmutatta neki a méhészkedés csínját-bínját. Egy éve van saját vállalkozása - kikapcsolja, megnyugtatja, hogy mézet termelhet.

Felesége, Dominika az építőiparból ment GYES-re. A barátnőjével szerettek ékszereket bütykölni. Gondoltak egy nagyot, megrendeltek egy ékszerkészítő alapsomagot, ami 100 fülbevalóhoz elegendő - vagy vállalkozás, vagy saját bizsukészlet lesz belőle - egyeztek meg. Ennek már öt éve és sok-sok új csomagot kellett azóta rendelni. A kreativitás örömet okoz Dominikának és szereti, hogy az ékszerek eladják magukat, nem kell tukmálnia.

A kakasfesztivált mindketten nagyon színvonalas rendezvénynek tartják. Nem volt fennakadásuk a foglalkozással, érkezéssel, minden szükséges információt megkaptak. Profi a szervezés - mondták. Sok fesztiválon jártak már, de elcsodálóztak, hogy nem volt időbeli csúszás a programokkal. Mozsgó szépsége lenyűgözte Őket.

Bóni Tünde

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK JÚLIUS HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPOJUKAT!

Kovács László Árpád u.
Varga Józsefné Mátyás k. u.

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Bóni Tünde, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)